

Dr. Horváth István

1920–1989

Dr. Horváth István, nyugalmazott járási főállatorvos 69 éves korában, 1989. június 3-án elhunyt. Hamvasztása után június 26-án búcsúztatták Nagymágocs temetőjében.

Dr. Horváth István Kisbéren született 1920. szeptember 1-jén. Édesapja uradalmi ménesmester volt, később Nagymágocson állategészségőr. 1939-ben érettségizett Pécsen, majd felvételt nyert a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem állatorvosi osztályára. Az abszolutórium megszerzése után 1943-ban behívták a budapesti Önálló Huszárosztályhoz. Katonai szolgálati ideje alatt töltötte le az előírt gyakorlati tanfolyamokat, és kapott állatorvosi diplomát. A háború végéig katona volt. 1945 nyarától megválasztott, majd kinevezett községi állatorvos lett Nagymágocson. 1947-ben megnősült. Katalin leánya 1949-ben született. 1952 februárjától a szegedi járás főállatorvosává nevezeték ki, a nyugdíjba meneteléig ezt az állást töltötte be. Munkája elismeréseképpen két ízben kapta meg a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetését (1959, 1970), és ugyancsak kétszer a Honvédelmi Emlékérmet (1970, 1975).

Az elhunyt magas fokon képzett állatorvos volt, aki a gyakorlati munkában különösen a járványos betegségek leküzdésében mutatott nagy jártasságot. A járásban dolgozó kartársakat nagy gonddal és kiváló emberismerettel válogatta össze, és tőlük is megkövetelte az általa példamutatóan nyújtott igényes állatorvosi munkát. Beosztottjai szaktudása és pontos hivatali munkája miatt nagyon becsülték. Külön öröm volt számukra, hogy a szakmai, hivatali érintkezésen túl nagy gondot fordított arra, hogy a kollégák ne csak mint állatorvos szakemberek ismerjék és becsüljék egymást, s ezért rendszeresen szervezett családi összejöveteleket. Ezzel elérte, hogy a járásban a kollégák között baráti kapcsolat is kialakult, ami a szakmunkára, egymás segítésére is jó irányba

hatott. Rendszeresítette az ún. „első pénteki vacsorákat” Szeged valamelyik vendéglőjében, ahol nem főnök és beosztott, hanem baráti, családi társaság ülte körül a fehér asztalt. Kitűnő diplomáciai érzéssel elérte, hogy járásában az állatorvosok megfelelő tekintélynek örvendhettek mind a gazdaságok más szakemberei, mind a közigazgatás tisztségviselői előtt.

Hamvait nagy részvétellel helyezték nyugalomra a nagymágocsi temetőben, ahol az állatorvos kollégák nevében dr. Perényi János búcsúztatta, megígérve, hogy tanítását és példáját: a hivatásszeretetet, a munka pontos és becsületos elvégzését, az egymás iránti felelősség érzését nem felejtik, emlékét tisztelettel és szeretettel megőrzik.

Dr. Szigeti Sándor
igazgató főállatorvos

Forrás: *Állatorvosi Közlemények*, 1990. 4. 382.